

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 4 din 15.01.2020

Dosar nr.: 609/2019

Petiția nr.: 4955/29.08.2019

Petent:

Reclamat: Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne

Obiect: cuantumul pensiei stabilită în baza prevederilor Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul petentului

1.

Numele, domiciliul ales și sediul părții reclamate

2. Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne, mun. București, str. George Georgescu nr. 3, sector 4

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin. 4, din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 4955/24.09.2019 și 5604/24.09.2019, a citat părțile pentru data de 11.10.2019.

4. Odată cu fixarea audierilor în cauză, s-a pus în discuție părților excepția de necompetență materială invocată din oficiu, competența de soluționare în ceea ce privește aplicarea și interpretarea actelor normative aparținând instanțelor de judecată.

5. La audierile din 11.10.2019 părțile nu au fost prezente, procedura fiind legal îndeplinită.

6. Prin adresa nr. 6611/05.11.2019, petentului i-a fost comunicat punctul de vedere formulat de reclamat, în vederea formulării concluziilor scrise, termenul fixat pentru acest ultim act procedural fiind data de 25.11.2019.

III. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul, fost cadru activ al M.A.I., ofițer, arma poliție, consideră că este discriminat prin stabilirea pensiei în baza prevederilor Legii nr. 223/2015 în cuantum mult mai mic față de alți lucrători din poliție pensionați mai recent.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

7. Prin memoriul înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 4955/29.08.2019, petentul, colonel în rezervă, este nemulțumit de quantumul pensiei stabilită în baza prevederilor Legii nr. 223/2015 apreciind asta drept o discriminare prin comparație cu alți lucrători din poliție pensionați mai recent.

8. Petentul precizează că a realizat o vechime în muncă de 58 ani, 7 luni și 27 zile, deținând funcții de conducere la nivelul inspectoratelor județene de poliție Satu Mare și Maramureș, printre care cea de locțiitor șef inspectorat și șef al I.P.J. Satu Mare, prin Decizia nr. 120337 din 06.02.2018 a Casei de Pensii Sectoriale a Ministerului de Interne fiindu-i recalculată pensia în baza prevederilor Legii nr. 223/2015 la nivelul de 3871 lei, iar contestația la această decizie a fost respinsă, menținându-se pensia aflată în plată la acea dată, respectiv 6648 lei, conform legii pensiilor cadrelor militare din anul 2010.

Susținerea reclamatului:

Casa Sectorială de Pensii a Ministerului Afacerilor Interne

9. Prin punctul de vedere cu nr. de înregistrare la C.N.C.D. 6017/11.10.2019, reclamatul solicită respingerea petiției ca nefondată, în lipsa criteriului de discriminare.

10. Reclamatul adaugă că C.N.C.D. nu este competent în ceea ce privește examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor, precum și conformitatea acestora în concordanță cu principiul egalității statuat în Constituția României, competența în acest sens revenind Curții Constituționale.

11. De asemenea, reclamatul înțelege să aducă în discuție faptul că, pe lângă neprecizarea unui criteriu dintre cele prevăzute la art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, petentul nu a prezentat o împrejurare din care să reiasă că alte persoane plasate în situații similare sau comparabile în materie, beneficiază de un tratament preferențial.

12. Astfel, având în vedere precizările de mai sus, precum și faptul că petiția în discuție nu vizează un act material, ci faptul că o anumită prevedere legală (Legea nr. 223/2015) creează o stare de discriminare, reclamatul solicită respingerea cererii formulate de petent.

V. Motivele de fapt și de drept

13. **În fapt**, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentul, colonel în rezervă, este nemulțumit de quantumul pensiei stabilită în baza prevederilor Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat.

14. Luând act de plângere, astfel cum este formulată, Colegiul ia act de excepțiile de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocate în cauză, respectiv cea invocată din oficiu cu privire la aplicarea și interpretarea actelor normative aspecte care intră în sfera de competență a instanței de judecată, precum și excepția invocată de către reclamat raportat la o eventuală discriminare ce rezultă din acte normative, în acest sens, competența în ceea ce privește examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor, precum și conformitatea acestora în concordanță cu principiul egalității statuat în Constituția României revenind Curții Constituționale, conform Deciziei

C.C.R. nr. 997 din 7 octombrie 2008.

15. În drept, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

16. În conformitate cu dispozițiile **art. 63** din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor, care prevăd *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției”*, Colegiul urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepțiilor invocate.

17. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a C.N.C.D. în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare ce ar rezulta din interpretarea și aplicarea legii raportat la modul de calcul al pensiei potrivit Legii nr. 223/2015 în cazul petentului, pensionat începând cu anul 1992 vs alți lucratori din poliție pensionați ulterior: *”Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.”*

18. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență materială invocată din oficiu a fost pusă în dezbatere părților prin adresele nr. 4955/24.09.2019, respectiv 5604/24.09.2019, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

19. Examinând conținutul petiției și legislația în vigoare, Colegiul director analizează excepțiile de necompetență materială a C.N.C.D. invocate cu privire la stabilirea cuantumului pensiei stabilită în baza prevederilor Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, constatând faptul că petiția formulată nu este de competența Consiliului.

20. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al O.G. nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este o *„jurisdicție administrativă”* ce presupune o procedură specială, administrativ-jurisdicțională, ce se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile în litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la

apărare.

21. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 republicată este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (C.N.C.D.), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

22. Caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al C.N.C.D. a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960/15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „C.N.C.D. este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ – jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 privind înfăptuirea justiției și art. 126 alin. (5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare”.

23. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000 republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești, aspecte de interpretare și aplicare a legii care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

24. Colegiul director se raportează în analiza prezentei cauze la Constituția României, prevederile art. 1 alin. 4 că: „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor: legislativă, executivă și judecătorească în cadrul democrației constituționale”; art. 125 alin. 1, alin. 2 și alin. 3 care statuează că înfăptuirea justiției se face potrivit legii, dispunând că justiția este unică și imparțială, egală pentru toți, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Aceasta face ca în activitatea de judecată, judecătorii să nu poată fi supuși niciunei directive din partea puterii legislative sau executive.

25. Este important de precizat în acest context și Decizia nr. 322/2001¹, prin care Curtea Constituțională a reținut că: „În deplină concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (ratificată prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în cap. VI, intitulat “Autoritatea judecătorească”, principiile organizării și înfăptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege [art. 125 alin.(1)], compuse din judecători independenți care se supun numai legii [art.123 alin.(2)]. ... În scopul garantării independenței... prin Constituție a fost instituit, ca o a treia componentă a autorității judecătorești, Consiliul Superior al Magistraturii, compus în exclusivitate din magistrați ..., care are ca principală funcție asigurarea inamovibilității, a independenței și a imparțialității judecătorilor ... prin puterea de decizie în ceea ce privește promovarea în funcție și transferarea judecătorilor, precum și prin rolul de consiliu de disciplină al judecătorilor. ...”

26. De asemenea, în analiza cauzei, Colegiul director se raportează și la Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008, care a reținut că: “prevederile art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă

¹ Decizia Curții Constituționale nr. 322/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial nr. 66/2002.

Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative”.

27. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat prin decizia mai sus-amintită că, în măsura în care s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art. 20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 137/2000, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate.

28. În jurisprudența sa, Colegiul director a statuat că nu analizează modul de stabilire *sui generis*, prin lege, a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României revine Curții Constituționale.

29. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către C.N.C.D. în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

30. Ori, astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

31. Prin urmare, Colegiul director urmează a admite excepția invocată din oficiu reținând și aspectul potrivit căruia instituția Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu se poate pronunța cu privire la modalitatea de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanțelor de judecată.

32. Având în vedere cele mai sus arătate, Colegiul apreciază faptul că admiterea excepției necompetenței Consiliului face de prisos analizarea fondului petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea membrilor prezenți la ședință

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Admiterea excepției necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: —

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 28.01.2020

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Red.: C.J. și C.M.I.